Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΛΛΑ

Η ΔΥΤΙΚΟΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΣΚΟΠΕΥΕΙ νὰ καταβάλη μιὰ συμβολικὴ πολεμικὴ ἐπανόρθωση στὴ βασκικὴ πόλη Γκουέρνικα, ποὺ βομβαρδίστηκε ἀπὸ τοὺς Ναζὶ κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ Ἰσπανικοῦ ἐμφυλίου πολέμου. — Ἡ γερμανικὴ κυβέρνηση ἔχει ἔλθη σὲ ἐπαφὴ μὲ ἐπιτροπὴ ποὺ ἑδρεύει στὴ Γκουέρνικα καὶ ὀργανώνει τὶς ἐκδηλώσεις γιὰ τὴν τεσσαρακοστὴ ἐπέτειο τοῦ βομβαρδισμοῦ τῆς Γκουέρνικα ποὺ ἔγινε τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1937. — Ἀλλά, πάνω ἀπ' ὅλα ἡ γερμανικὴ κυβέρνηση θέλει νὰ διευκρινίσει τὸ τί ἀκριβῶς συνέβη ἐκείνη τὴν ἡμέρα καὶ ποιὸς ἦταν ὑπεύθυνος ⁂ Η ΟΝΤΙΛ ΠΕΡΚΙΝ 28 ἐτῶν εἶναι μιὰ φοιτήτρια ἀπὸ τὸ Παρίσι καὶ ἡ πρώτη ἀπὸ τὴ Δύση ποὺ πῆρε ἐπίσημη ἄδεια νὰ παντρευτῆ Κινέζο. — Ἡ Ὀντὶλ σπουδάζει ἐδῶ καὶ τέσσερα χρόνια κινεζικὴ λογοτεχνία στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Σαγκάης. — Ἐκεῖ γνώρισε τὸν 28χρονο Τιὰν Λῆ φοιτητὴ τῆς Φυσικῆς καὶ τὸν ἐρωτεύτηκε. — Οἱ δυὸ ἐρωτευμένοι ἀπευθύνθηκαν μέχρι καὶ στὸν Χουὰ Κούο Φέγκ καὶ στὸν Ζισκὰρ Ντ' Ἐσταὶν γιὰ νὰ τοὺς βοηθήσουν. — Τελικὰ ὁ Χουὰ Κούο Φέγκ ἔδωσε τὴν ἄδεια.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Τὰ ραδιενεργὰ «σκουπίδια»

ΚΑΘΩΣ ὁ ἄνθρωπος ἀναζητᾶ καθημερινὰ νέες πηγὲς ἐνεργείας ποὺ νὰ παρέχουν μεγαλύτερες δυνατότητες στὴν ἐξέλιξή του, εἶναι σχεδὸν βέβαιο ὅτι στὸ μέλλον ἡ πυρηνικὴ ἐνέργεια θὰ παίξη πρωτεύοντα ρόλο στὸν τομέα αὐτόν.

Σήμερα βέβαια, βασικὲς πηγὲς ἐνεργείας εἶναι ἀκόμη τὸ πετρέλαιο τὰ φυσικὰ ἀέρια τὸ κάρβουνο καὶ οἱ ὑδατοπτώσεις. Ἐπειδὴ ὅμως ὅπως εἶναι γνωστὸ τὰ ἀποθέματα τοῦ πετρελαίου κάποτε θὰ τελειώσουν, οἱ ἐπιστήμονες προσπαθοῦν νὰ βροῦν ὅσο τὸ δυνατὸν καλλιτέρους καὶ ἀσφαλεστέρους τρόπους ἐκμεταλλεύσεως τῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας.

Οἱ εἰδικοὶ ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ πυρηνικὴ ἐνέργεια δὲν μολύνει τὸ περιβάλλον καθὼς τὰ πυρηνικὰ ἐργοστάσια δὲν καταναλώνουν ὀξυγόνο καὶ δὲν ἀποβάλλουν κατάλοιπα καύσεως. Ἐπικίνδυνα εἶναι τὰ ραδιενεργὰ κατάλοιπα ποὺ δημιουργοῦνται ἀπὸ τὶς ἔρευνες καὶ τὶς πυρηνικὲς ἐφαρμογὲς στὸν τεχνικὸ τομέα. Καὶ τὸ πρόβλημα εἶναι ὅτι τὰ κατάλοιπα αὐτὰ δὲν μποροῦν νὰ πεταχτοῦν σὰν κοινὰ σκουπίδια γιατὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ἐκπέμπουν ραδιενέργεια γιὰ πολλὰ χρόνια. Γιὰ τὸ λόγο αὐτό, τὰ μέτρα προστασίας κατὰ τῆς ραδιενεργείας πρέπει νὰ προγραμματιστοῦν μὲ στόχο τὴν κάλυψη τῶν ἀναγνωστῶν τῆς ἀνθρωπότητος ὅταν πιὰ τὰ πυρηνικὰ ἐργοστάσια θὰ ἔχουν γίνη κάτι τὸ συνηθισμένο.

Στὴ Δυτικὴ Γερμανία, ἔχει ἱδρυθῆ ἕνας εἰδικὸς φορέας προγραμματισμοῦ μὲ τὴν ἐπωνυμία «Ἑταιρεία Ἐρευνῶν καὶ Ἀκτινοβολίας τοῦ Περιβάλλοντος». Τὸ Ἰνστιτοῦτο Ἀποθηκεύσεως σὲ μεγάλα βάθη, τῆς ἑταιρείας αὐτῆς ἐξετάζει κάτω ἀπὸ συγκεκριμένες καὶ πρακτικὲς συνθῆκες ὅλα τὰ θέματα ἀποθηκεύσεως τῶν ραδιενεργῶν καταλοίπων. Συγκεντρώνοντας καὶ ἀποθηκεύοντας ραδιενεργὰ κατάλοιπα στὸ ἁλατορυχεῖο τοῦ Ἄσσε ἔκανε τὴ διαπίστωση ὅτι σὲ βάθος 700 μέτρων κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς, τὰ ραδιενεργὰ ἀπορρίμματα εἶναι ἀκίνδυνα γιὰ τὸ περιβάλλον.

Ἀπὸ τὸ 1965 κιόλας μόλις διαπιστώθηκε ἡ ἀσφάλεια ποὺ παρέχουν τὰ ἁλατορυχεῖα ἄρχισαν σχετικὲς ἔρευνες ἀπὸ τοὺς δυτικογερμανοὺς ἐπιστήμονες, ποὺ κατέληξαν στὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ ἁλατορυχεῖο τοῦ Ἄσσε ὑπάρχει χῶρος γιὰ τὴν ἀποθήκευση ραδιενεργῶν σκουπιδιῶν μέχρι τὸ ἔτος 2.000.

Ὕστερα ἀπὸ τὰ πρῶτα σχετικὰ πειράματα τῶν δυτικογερμανῶν, οἱ ἐπιστήμονες ὅλου τοῦ κόσμου, μελέτησαν τὸ θέμα καὶ ἀπεφάνθησαν ὁμόφωνα ὅτι ἡ ἀποθήκευση ραδιενεργῶν καταλοίπων στὰ ἁλατορυχεῖα εἶναι ἡ πιὸ σίγουρη καὶ φθηνὴ διευθέτηση τοῦ προβλήματος. Τὰ σκουπίδια μεταφέρονται στὶς στοὲς μέσα σὲ δοχεῖα ἀπὸ χάλυβα καὶ μολύβι ποὺ φυλακίζουν τὴ ραδιενεργὸ ἀκτινοβολία. Οἱ στοὲς συναντοῦνται μὲ ἕνα κλειστὸ κύκλωμα τηλεοράσεως μὲ μιὰ αἴθουσα ἐλέγχου ἀπ' ὅπου μπορεῖ κανένας νὰ παρακολουθήση τί συμβαίνει στὰ ἔγκατα τῆς γῆς. Οἱ ἄλλες μέθοδοι ποὺ χρησιμοποιήθηκαν κατὰ καιρούς, ὅπως ἡ ἀπόρριψη τῶν καταλοίπων στὴ θάλασσα καὶ σὲ βάθος 2000 μέτρων τουλάχιστον εἶναι ἰδιαίτερα δαπανηρὲς καὶ ἐνέχουν ὡρισμένους κινδύνους διαφυγῆς ραδιενεργοῦ ἀκτινοβολίας.

ΠΑΝ

Ξεσπᾶστε γιὰ νὰ ζήσετε...

ΑΝ ΘΕΛΕΤΕ νὰ ζήσετε πολλὰ χρόνια, φροντίζετε νὰ ξεσπᾶτε τακτικά. Μὴν κλείνετε μέσα σας τὸ θυμὸ ἢ τὴ λύπη σας. Φωνάξτε ἢ κλάψτε καὶ θὰ ζήσετε περισσότερα χρόνια ὅπως ἐκεῖνες. Δηλαδὴ οἱ γυναῖκες.

Οἱ Γάλλοι ἐπιστήμονες ὑποστηρίζουν ὅτι τὸ κατ' εὐφημισμὸν ἀσθενὲς φύλο ἔχει μεγαλύτερη ἀντοχή, καὶ λιγότερο ἐντατικὰ ἀπὸ τὸ ἰσχυρὸ ἔχει περιορισμένες φιλοδοξίες καὶ περισσότερα ξεσπάσματα.

Ἀντίθετα, ὁ ἄνδρας ζῆ στὸ καθημερινὸ ἄγχος, ἐξωτερικεύεται λιγότερο, ἔχει μιὰ τυποποιημένη ψυχραιμία, δίνει καθημερινὰ τὴ μάχη μὲ τὸν ἑαυτό του, κι' αὐτὴ ἡ προσπάθεια τοῦ συντομεύει τὴ ζωή. Μὲ πρόθεση, λοιπὸν νὰ περιφρουρήσουν τὴν ὑγεία τῶν ἀνδρῶν οἱ Γάλλοι ἐπιστήμονες ὀργάνωσαν μιὰ σειρὰ ἀπὸ σεμινάρια, στὰ ὁποῖα διδάσκεται ἕνας τρόπος ζωῆς λιγότερο ἀγχώδης, μιὰ πιὸ ἐλεύθερη συμπεριφορὰ καθὼς καὶ τακτικὰ ξεσπάσματα ποὺ καλμάρουν τὸ ἄτομο καὶ τοῦ ξαναδίνουν τὴν ἰσορροπία.

ΛΟΙΠΟΝ, κλάψτε, γελᾶστε δυνατά, ἀφῆστε τὰ νεῦρα σας ἐλεύθερα, μὴν καταπιέζετε τὸν ἑαυτό σας, χτυπῆστε τὴ γροθιὰ πάνω στὸ γραφεῖο σας — προσοχὴ στὸ κρύσταλλο — μιλῆστε μὲ κάποιον γιὰ τὰ προβλήματά σας, ξαλαφρῶστε, δῆτε τὴ ζωὴ μὲ λιγότερη ἀπαισιοδοξία καὶ περισσότερο κέφι.

Ὅλες σχεδὸν οἱ χῆρες τοῦ κόσμου, προσθέτουν οἱ Γάλλοι γιατροί, εἶναι αἰσιόδοξες, κοινωνικές, δὲν προβληματίζονται, δίνουν διέξοδο στὰ νεῦρα τους καὶ παίρνουν τὴ ζωὴ ὅπως ἔλθη.

Λέγεται ὅτι τὰ σεμινάρια αὐτά, εἶχαν ἐπιτυχία. Δὲν τὰ παρακολούθησαν, βέβαια οἱ ἄνδρες, ἀλλὰ οἱ χῆρες ποὺ κατὰ τὴ διάρκειά του συγκινήθηκαν (θυμήθηκαν τοὺς θυμοὺς τοῦ μακαρίτη) ἔκλαψαν, ἀλλὰ καὶ γέλασαν πολλὲς φορὲς καὶ ἐπεβεβαίωσαν μὲ τὴν παρουσία τους ὅτι τὸ ξέσπασμα κάνει καλὸ καὶ μακραίνει τὴ ζωή.

Νέα δάνεια

ΜΕ ἀπόφαση τῆς Νομισματικῆς ἐπιτροπῆς αὐξάνεται ἀπὸ 300.000 δρχ. σὲ ἕνα ἑκατομμύριο δραχμὲς τὸ ὅριο τῶν δανείων ποὺ χορηγοῦν κατὰ περίπτωση οἱ Τράπεζες μὲ ἐγγύηση τοῦ Δημοσίου γιὰ ἐφαρμογὴ καὶ ἀξιοποίηση ἐφευρέσεων ἀπὸ βιοτέχνες, ἐπαγγελματίες κλπ.

Τὰ δάνεια τῆς κατηγορίας αὐτῆς χορηγοῦνται ἀπὸ τὰ κεφάλαια τῶν βιοτεχνικῶν πιστώσεων βάσει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1921)66 ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς.

Οἱ προϋποθέσεις γιὰ τὴν χρηματοδότηση τῶν ἐνδιαφερομένων γιὰ τὴν ἀξιοποίηση ἐφευρέσεων ἀπὸ τὶς ἐμπορικὲς τράπεζες εἶναι:

1) Ἐπίσημη γνωμοδότηση ἁρμοδίου ὀργάνου, Ἰνστιτούτου κλπ. γιὰ τὸ ἀξιόλογο καὶ ἐφαρμόσιμο τῆς ἐφευρέσεως καὶ

2) Σύμφωνη γνώμη τοῦ ὑπουργείου Βιομηχανίας.

Ἡ δανειοδότηση θὰ γίνεται μὲ τὸ βιοτεχνικὸ ἐπιτόκιο (9,5%), ἀλλὰ καὶ μὲ ἐπιδότηση τοῦ ἐπιτοκίου κατὰ 4 ἑκατοστιαῖες μονάδες ἀπὸ τὸ Εἰδικὸ Κεφάλαιο ποὺ ἔχει δημιουργηθῆ ἀπὸ πέρυσι στὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

Νηπιαγωγεῖο καὶ μαλλιά...

Ο ΤΕΤΡΑΧΡΟΝΟΣ Φιλὶπ Βήτρικ ἀπὸ τὸ Πέιλον τῆς Δυτικῆς Κολούμπια, δὲν θὰ μπορέση νὰ πάη στὸ νηπιαγωγεῖο ἂν δὲν κόψη τὰ μαλλιά του.

Ἔτσι ἀποφάσισε ὁ δάσκαλός του ποὺ τὴν πρώτη ἡμέρα ποὺ πῆγε στὸ σχολεῖο ὁ νεαρὸς μαθητὴς τὸν ἔστειλε στὸ σπίτι του μὲ τὸ ἑξῆς σημείωμα:

«Ὁ μικρὸς ἔχει μαλλιὰ ποὺ γαργαλᾶνε ὅταν δὲν σκεπάζουν τ' αὐτιά του. Οἱ κανόνες τοῦ σχολείου «Γκραίης Κρίστιαν» δὲν τὸ ἐπιτρέπουν. Πρέπει λοιπὸν νὰ τὸν κουρέψετε...».

Ἀλλὰ ὁ νεαρὸς Φιλὶπ δὲν θέλει νὰ πάει στὸν κουρέα καὶ εἶναι διατεθειμένος νὰ μὴν ξαναπάει στὸ σχολεῖο...

«Η ΗΜΕΡΑ» ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Ἔληξε μὲ νίκην ἡ μάχη εἰς τὸ Βέρμιον

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. Κατόπιν πληροφοριῶν τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν ὅτι εἰς Βέρμιον συνεκτρώθησαν ἰσχυραὶ συμμοριακαὶ δυνάμεις, τμήματα τοῦ Ἐθνικοῦ στρατοῦ ἐκ Ναούσης ἐπετέθησαν αἰφνιδιαστικῶς κατὰ τῶν ἀνταρτῶν. Μετὰ τὴν μάχην διὰ τῆς ὁποίας ἐξετοπίσθησαν οἱ συμμορῖται, καταμετρήθησαν 70 νεκροὶ ἀντάρται. Συνελήφθησαν, 35 αἰχμάλωτοι. Ἐξ ἄλλου εἰς τὸ χωρίον Ἄγρα τὸ ὁποῖον ἀπέχει τέσσερα χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν Ἔδεσσαν κατελθόντες συμμορῖτε, ἐνήργησαν παιδομάζωμα εἰς εὐρεῖαν ἔκτασιν.

Ἡ «Πειραϊκὴ Πατραϊκή»

ΔΙΑ ΤΟ «Σπίτι του Στρατιώτου» τὸ ὁποῖον ἑτοιμάζεται εἰς Πάτρας ἡ Πειραϊκὴ Πατραϊκὴ προσέφερε 2.500.000 δραχμάς.

Ὁ λιγνίτης

ΑΘΗΝΑΙ. Ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ Ἐφοδιασμοῦ κ. Φωκ. Ζαΐμη καταρτίζεται σχέδιον νόμου περὶ ὑποχρεωτικῆς καταναλώσεως τοῦ ἐγχωρίου λιγνίτου ἀπὸ βιομηχανίας καὶ βιοτεχνίας.

Ἡ «Ἔλλη»

ΡΩΜΗ. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἰταλικοῦ Ναυτικοῦ ναύαρχος Μόγκερι εἶπεν ὅτι ἡ Ἰταλία, ἀναγνωρίζει τὴν ὑπαιτιότητά της διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ καταδρομικοῦ «Ἔλλη» καὶ θὰ ἐπανορθώση.

ΚΕΝΤΡΟΝ
ΚΑΝ-ΚΑΝ
ΕΝΑΡΞΙΣ ΣΗΜΕΡΟΝ
Μὲ τὴν ὀρχήστρα
ΓΙΑΝΝΗ ΑΡΜΕΝΟΠΟΥΛΟΥ
Τραγουδοῦν
ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΣΜΑΤΖΗΣ - ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΔΙΑΣ
ΤΟΝΙΑ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ - ΚΟΡΙΝΑ ΜΙΧΑΗΛ
Καὶ ἕνα πλούσιο καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα

ΟΙ ΓΕΙΤΟΝΕΣ ΜΑΣ

Η Βουλγαρία

Πῶς ζοῦν οἱ ἀγρότες της

Τοῦ κ. ΑΝΔΡΕΑ ΜΩΡΑΪΤΗ

Ἀπὸ τὴν «Ἀγροτικὴ Ἀναγέννηση»

Δὲν θὰ περιγράψω τὰ ὅσα εἶδα καὶ θαύμασα σ' αὐτὴ τὴ χώρα, ποὺ πρὶν λίγα χρόνια τὴ θεωρούσαμε τὴ πιὸ καθυστερημένη χώρα τῶν Βαλκανίων. Δὲν θὰ μπορέσω ὅμως νὰ σωπάσω καὶ νὰ μὴν πῶ, ἔστω καὶ περιληπτικά, τὸ θαῦμα τῆς ἀγροτικῆς ἀνάπτυξης αὐτοῦ τοῦ τόπου, ποὺ ἐπιτυγχάνεται μὲ τὸ σύστημα τῶν Κολχόζ καὶ τῆς κολεκτιβίστικης δουλειᾶς.

Ἐπισκέφθηκα τὸ Τολμπούχιν, κέντρο τῆς περιοχῆς τῆς Δοβρουτσᾶς στὰ σύνορα τῆς Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας τῆς Ρουμανίας καὶ ἕδρα τοῦ Κολχόζ ποὺ περικλείει ἔκταση 500.000 στρεμμάτων καλλιεργήσιμης γῆς.

Ἡ κύρια παραγωγὴ αὐτῆς τῆς ἀπέραντης ἔκτασης εἶναι τὸ στάρι, ποὺ καλύπτει ὅλες τὶς ἀνάγκες τῆς Βουλγαρίας. Εἶναι μὲ μιὰ λέξη ὁ σιτοβολώνας ὅλης τῆς χώρας.

Ἡ στρεμματικὴ παραγωγὴ — πρὶν ἀπὸ τὸν Β΄ παγκόσμιο πόλεμο — δὲν ξεπερνοῦσε τὰ 70—80 κιλά, γιὰ νὰ φτάσει σήμερα τὰ 435 κιλὰ μὲ τὴ μηχανικὴ καλλιέργεια, ποὺ εἶναι γενική, καὶ τὴν κολεκτιβίστικη δουλειὰ ποὺ εἶναι ἀπόλυτη.

Ὁ ἀγρότης γιὰ τὴ δουλειὰ ποὺ προσφέρει στὸ Κολχόζ πληρώνεται τὸ μῆνα μὲ 180 Λέβα, ποὺ μποροῦν νὰ φτάσουν τὰ 190, γιὰ ἐπὶ πλέον τυχὸν τῆς καθορισμένης καθημερινῆς δουλειᾶς του.

Ὁ ἀγρότης ἐκτὸς τῆς ἀμοιβῆς ποὺ παίρνει γιὰ τὴ δουλειὰ ποὺ προσφέρει στὸ Κολχόζ, τοῦ δίνεται τὸ δικαίωμα, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον θέλει, νὰ καλλιεργήσει μὲ μηχανήματα τοῦ Κολχόζ, 5 στρέμματα μ' ὅ,τι εἶδος θέλει γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς φαμελιᾶς του. Ἡ τιμὴ τοῦ Λέβα εἶναι κατὰ 6% ἀκριβότερη τοῦ δολλαρίου, δηλαδὴ ἡ μηνιάτικη ἀμοιβὴ τοῦ ἀγρότη φτάνει τὶς 7.500 δρχ. ἐκτὸς ἀπὸ κεῖνα ποὺ μπορεῖ νὰ κερδίσει ἀπὸ τὴν ἀτομική του καλλιέργεια τῶν 5 στρεμμάτων.

Ἡ μικροϊδιοκτησία παραμένει ὁ πυρήνας τῆς οἰκογένειας. Ὁ ἀγρότης καὶ κάθε ἄλλος πολίτης μπορεῖ ν' ἀποκτήσει, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ σπίτι ποὺ κάθεται, καὶ σπίτι γιὰ ἐξοχικὴ διαμονὴ καὶ ἰδιόκτητο αὐτοκίνητο.

Στὴ τσιφλικάδικη ἐποχὴ ὅλη ἡ περιοχὴ ὑπέφερε ἀπὸ ἔλλειψη νεροῦ καὶ τὰ λιγοστὰ πηγάδια ἦσαν στὴ διάθεση τῶν ὀλίγων καὶ ποὺ πολλὲς φορὲς γινότανε ἀφορμὴ καυγάδων καὶ μεταξὺ ἀκόμα συγγενῶν.

Ἡ διοίκηση τοῦ Κολχόζ, ποὺ εἶναι κάτι παραπλήσιο μὲ τὴ δική μας αὐτοδιοίκηση, μὲ ἀπεριόριστες ὅμως ἁρμοδιότητες γιὰ τὴν ἀνάπτυξη καὶ πρόοδο τῆς περιοχῆς, ξεπέρασε αὐτὴ τὴν ἔλλειψη τοῦ νεροῦ, ἀνοίγοντας ἀρτεσιανὰ φρέατα μ' ἄντληση ἀφθόνου νεροῦ, ποὺ καλύπτει ὅλες τὶς ἀνάγκες καὶ τῶν 5 οἰκισμῶν ποὺ βρίσκονται στὴν περιοχή, μὲ μοναδικὸ στὸ εἶδος του ὑδραυλικὸ δίκτυο.

Ἡ μηχανικὴ καλλιέργεια στὸ Κολχόζ εἶναι γενική, μ' ὅλα — γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ — ἰδιόκτητα τὰ μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα, καὶ ἡ κολεκτιβίστικη δουλειὰ ἀπόλυτη. Γι' αὐτὸ δὲν περιορίζεται μονάχα στὴ σιτοπαραγωγή, ποὺ εἶναι τὸ ἰδιαίτερό της γνώρισμα, ἀλλὰ καὶ στὴν ἀνάπτυξη τῆς κτηνοτροφίας μὲ χιλιάδες παραγωγικὲς ἀγελάδες, χιλιάδες πρόβατα, γουρούνια καὶ κόττες.

Κοντὰ σ' ὅλα αὐτὰ ἡ βιομηχανία δὲν ὑστερεῖ, μὲ ἐργοστάσια ἐπεξεργασίας γάλακτος, βουτύρου, τυριῶν, ἑτοίμων ἐνδυμάτων καὶ παπουτσιῶν.

Τὸ Κολχόζ διατηρεῖ δι' ἰδίων του μέσων καὶ ἐξόδων Νοσοκομεῖα, ἐξωτερικὰ ἰατρεῖα, Γηροκομεῖα, σχολεῖα, παιδικοὺς σταθμοὺς καὶ κάθε τι ἄλλον ποὺ μπορεῖ ν' ἀναπτύξει τὸ πολίτη.

Στὸ Κολχόζ λειτουργεῖ ὑποδειγματικὴ τηλεφωνικὴ σύνδεση μ' ὅλους τοὺς κατοίκους, γιὰ ἄμεση ἐπικοινωνία μὲ τὸ Κέντρο καὶ τανάπαλιν.

Ἔχει δικά του λεωφορεῖα, γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν κατοίκων καὶ τῶν 5 οἰκισμῶν, καὶ τὸ σπουδαιότερο δὲν ἐπιβαρύνει τὸ κράτος γιὰ μισθούς, συντάξεις καὶ ἔξοδα ἰατροφαρμακευτικῆς καὶ νοσοκομειακῆς περίθαλψης. Ἀντιμετωπίζει ὅλες τὶς ἀνάγκες τῆς κολεκτιβίστικης ὀργάνωσης, μὲ ἀπόλυτη πρωτοβουλία καὶ ἐλευθερία δράσης γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό, χωρὶς τὴν ἐπέμβαση τοῦ κράτους, τὸ ὁποῖον καὶ ἐνισχύει μὲ τὸ ἀπομένον ἐτήσιον καθαρὸ κέρδος, ποὺ πολλὲς φορὲς ἀνέρχεται σὲ πολλὰ ἑκατομμύρια Λέβα.

Συμπερασματικὰ διεπίστωσα, ὅτι στὴ Σοσιαλιστικὴ Βουλγαρία ὁ ἀγρότης δὲν ζεῖ μὲ τὸ ἄγχος τῆς ἀβεβαιότητας τοῦ αὔριο γιατὶ τὸ κράτος τοῦ ἀγοράζει οἱανδήποτε παραγωγὴ πραγματοποιήσει καὶ τὴν ἀξιοποιεῖ. Στὴ περίπτωση καταστροφῆς τῆς παραγωγῆς του ἐκ τῶν καιρικῶν μεταβολῶν τὸ κράτος τὸν συμπαραστέκεται ἀπόλυτα. Τὸ ὅτι ζεῖ μὲ σιγουριὰ γιὰ τὸ αὔριο τοῦ δίνει τὴ δυνατότητα, ν' ἀναπτυχθεῖ πνευματικὰ καὶ τεχνολογικά, γιὰ νὰ ἐνισχύει ἔτσι καὶ τοὺς κλάδους τῆς ἐλαφρᾶς καὶ βαριᾶς βιομηχανίας.

Στὸ παιδὶ εἶναι ἐστραμμένη ὅλη ἡ προσοχὴ τοῦ Κράτους καὶ τῆς οἰκογένειας, ἔτσι ποὺ ὁ συνδετικὸς κρίκος νὰ παρουσιάζεται ἔκδηλα ἐντυπωσιακός.

ΑΝΔΡ. ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΚΟΣΜΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΦΑΝΤΑΣΙΑ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΟΔΟΣ ΠΑΤΡΩΝ—ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ
ΤΗΛΕΦ. 521-318
★
ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΕΜΙΕΡΑ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Ἡ γαλλικὴ Ἐκκλησία ἔναντι τοῦ μαρξισμοῦ

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

ΠΑΡΙΣΙ (Ἰδ. Ὑπ.). Λίγους μῆνες πρὶν ἀπὸ τὶς βουλευτικὲς ἐκλογὲς στὴν Γαλλία, μιὰ ὑστερόβουλη σύγχυση δημιουργήθηκε γύρω ἀπὸ τὶς ἔννοιες καὶ τὶς πραγματικότητες: Πίστη, Ἀθεϊσμός, Μάρξ, ὁ ἢ οἱ μαρξισμοί. Γι' αὐτὸ τὸν λόγο, τὸ μόνιμο συμβούλιο τῆς γαλλικῆς ἐπισκοπῆς βάζει σὰν στόχο αὐτοὺς τοὺς παραπάνω ὅρους μὲ μιὰ ἀδιαλλαξία, χωρὶς προηγούμενο, ἡ ὁποία ἄλλωστε δὲν εἶναι παρὰ τὸ καμουφλάζ ἑνὸς τρόπου, ὁ ὁποῖος θὰ προκαλέσει τὸν φόβο στὴν πελατεία τῆς δεξιᾶς πτέρυγας τῆς ἐκκλησίας. Ἡ φράση - κλειδὶ ὅλων τῶν κακῶν εἶναι ἡ ἀκόλουθη: «Ἐὰν ἡ ἐκκλησία ἀρνεῖται τὸν Μαρξισμό, εἶναι στὸ ὄνομα τοῦ ἀσυμβίβαστου ποὺ ὑπάρχει μεταξὺ τῆς ἀθεΐας καὶ τῆς πίστης». Τὸ ἐπισκοπικὸ κείμενο μᾶς μιλᾶ γιὰ ἀθεΐα καὶ πίστη ποὺ εἶναι ἀσυμβίβαστες, δίχως νὰ μπορέσει νὰ μᾶς πεῖ ποιὸς εἶναι ὁ Θεὸς ποὺ ἡ πρώτη ἀρνεῖται καὶ ποιὸ περιεχόμενο ἀκολουθεῖ ἡ δεύτερη.

Ἀρνοῦμαι τὴν ὑποκριτικὴ διάκριση μεταξὺ πιστῶν καὶ ἀπίστων. Οἱ καλοὶ ἀπόστολοι ἐπιθυμοῦν νὰ μᾶς κάνουν νὰ παραδεχτοῦμε πὼς ὑπάρχουν πιστοὶ ἢ ἄπιστοι, δίχως νὰ κάνουν καμμιὰ διαφορὰ σὲ ὅ,τι πιστεύουν ἢ δὲν πιστεύουν. Στὸ σημεῖο αὐτό, ἀποκηρύσσω τὴν ἁπλοϊκὴ ἀλήθεια, δηλώνοντας πὼς δὲν ὑπάρχει τὸ μικρότερο κοινὸ σημεῖο ποὺ μπορεῖ νὰ ἑνώσει τὸν ἄθεο ἀγωνιστὴ μὲ τὸν ἄθεο ἐλεύθερο στοχαστή, ποὺ μένει ἀδιάφορος σὲ ὅ,τιδήποτε βρίσκεται ἔξω ἀπὸ αὐτόν. Δὲν ὑπάρχει καμμιὰ ὁμοιότητα μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν ἀνθρώπινων τύπων — καὶ ὅμως καὶ ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄλλος εἶναι ἄθεοι — ὅπως δὲν μπορῶ νὰ συμπεριλάβω στὴ ἴδια ὀνομασία τὸ συνεπῆ χριστιανό, γεμᾶτο ἀπὸ ἀνθρωπιστικὴ ζεστασιά, μὲ αὐτὸν ποὺ ἀσκεῖ μιὰ λατρεία διαποτισμένη ἀπὸ χωρία τοῦ εὐαγγελίου καὶ ἡ ὁποία διαψεύδεται ἀπὸ τὴν ἐγωϊστικὴ συμπεριφορά του. Ὅμως, γι' αὐτοὺς τοὺς δύο ἀνθρώπους, κάποιος ἀστόχαστα, θὰ μποροῦσε νὰ πεῖ πὼς εἶναι χριστιανοί. Καὶ στὶς δυὸ περιπτώσεις, χριστιανὸς καὶ ἄθεος εἶναι ὅροι ἰσοδύναμοι: Συνενώνουν σὲ μιὰ λέξη πραγματικότητες δίχως κοινὸ μέτρο μεταξύ τους.....

Τὸ μόνιμο ἐπισκοπικὸ συμβούλιο χρησιμοποιεῖ μιὰ τυχαία φράση μόνο, σὰν νὰ ἔρχεται ἀπὸ μόνη της ἡ πλατύτητα ποὺ συνθέτει τὸ κυριώτερο πρόβλημα: «Γιὰ τὸν χριστιανό.... δὲν ὑπάρχει παρὰ μιὰ ἱστορία, ἐκείνη τῆς ἀνθρωπότητας, ποὺ δημιουργήθηκε ἀπὸ τὸ θεὸ καὶ βρίσκεται μέσα στὸ ἅγιο πνεῦμα καὶ στὸν υἱόν του. Αὐτὸς ὁ ἴδιος θεὸς εἶναι ὁ δημιουργὸς τῆς ὕλης καὶ τοῦ πνεύματος καὶ αὐτὸς ποὺ ὅρισε τὴν ἀνθρώπινη μοῖρα. Γιατὶ δημιούργησε τὸν ἄνθρωπο, δηλαδὴ τὸν πρωταγωνιστὴ τῆς ἱστορίας, τῆς ὁποίας σὰν θεὸς ποὺ εἶναι, εἶναι τὸ κέντρο καὶ τὸ τέλος». Νὰ τυπικὰ ἡ ραχοκοκκαλιά. Καὶ χρησιμοποιῶ αὐτὴ τὴ λέξη μὲ ὅλη τὴ σημασία τῶν λέξεων, ὀστοῦν, σάρκα καὶ αἷμα, ἄρα τὴν ἐνσάρκωση. Ἂς περάσουμε πολὺ σύντομα στὴ δράση, ἀντὶ νὰ δηλώνουμε μὲ μιὰ φράση ὅ,τι συνθέτει τὸ μεγάλο θεολογικὸ πρόβλημα, ὄχι στὴν ἔννοια τῶν εἰδικῶν, ἀλλὰ τῶν κοινῶν ἀνθρώπων. Δὲν φαίνεται καθόλου πὼς ἡ δημιουργία μπορεῖ νὰ εἶναι ταυτόσημη μὲ τὴν σωτηρία. Καὶ μπορῶ νὰ καταλάβω πὼς μιὰ διάνοια τόσο ἐκρηκτικὴ καὶ ἐπικίνδυνη, ὅπως ἐκείνη τοῦ Αὐγουστίνου, ἦταν πρῶτα δυϊστική, πρὶν προσπαθήσει νὰ γίνει χριστιανή. Ὁ Βολταῖρος βάζει στὸ στόμα ἑνὸς ἥρωά του, τοῦ Μαρτέν, τὴν λογικὴ τῆς δυϊστικῆς πίστης... «Σᾶς ὁμολογῶ, πὼς ρίχνοντας τὸ βλέμμα μου σ' αὐτὴν τὴν γήϊνη σφαίρα, ἢ καλύτερα στὴν μικρὴ αὐτὴ σφαίρα, συλλογίζομαι πὼς ὁ Θεὸς τὴν ἐγκατέλειψε γιὰ νὰ ὑποφέρει....». Τὸ μεγαλύτερο λάθος, ποὺ δὲν σταμάτησε νὰ παράγει τρομερὲς συνέπειες, εἶναι μοῦ φαίνεται τὸ ἀκόλουθο: Ὡς συνδυασμὸς τῆς δημιουργίας μὲ μιὰ πράξη κατασκευῆς. Γιὰ νὰ τὸ ποῦμε μὲ ἄλλα λόγια, τὴν ἀποδοχὴ πὼς ἡ δημιουργία βρίσκεται στὴν ἀρχή, στὶς ρίζες. Ἡ δημιουργία ἔχει ἤδη γίνει καὶ ἀνήκει στὸ παρελθόν. Ὁ κόσμος ἔγινε ἔτσι. Μποροῦμε νὰ τὸν καλυτερέψουμε, νὰ τὸν μεταρρυθμίσουμε ὅμως, δὲν μποροῦμε νὰ τὸν ἀλλάξουμε θεμελιακά. Ἔχει ἤδη γίνει. Σ' αὐτὴν τὴν προοπτική, οἱ «νέοι φιλόσοφοι» δὲν κάνουν τίποτα ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ ἐπανέρχονται σὲ μιὰ πολὺ παλιὰ θεολογία: Στὴν ἀρχὴ ἦταν ἡ παράνοια, ὑποστηρίζουν μαζὶ ὁ Μπερνάρντ — Ἐνρὶ Λεβὶ καὶ ὁ Φιλὶπ Σολλέρ. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο ἡ ἐπανάσταση εἶναι ἀδύνατο νὰ γίνει. Καὶ τὸ μόνο ποὺ μπορεῖ νὰ γίνει εἶναι ἡ συνομιλία.

Τὸ μόνιμο συμβούλιο τῆς γαλλικῆς ἐπισκοπῆς ἀντικατοπτρίζει τὴν γνώμη τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐκκλησιαστικῆς πελατείας, ἡ ὁποία οὐσιαστικὰ εἶναι διϋστικὴ καὶ τυχαία χριστιανική: Βάζουν τὴν ὁλοκλήρωση στὴν ἀρχή, στὶς ρίζες. Ἐν ἀρχῇ εἶναι ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος κατασκεύασε ὅλα καλὰ καὶ κοιτάζει τώρα πόσο πολὺ ὄμορφα εἶναι τὰ κατασκευάσματά του. Στὴν συνέχεια, τὸ σύνολο σπάζει, πηγαίνοντας ἀπὸ παρακμὴ σὲ παρακμή, ἐξ αἰτίας τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος εἶναι δημιούργημα τοῦ μηδενός. Ὁ τύπος αὐτὸς ἀποκαλύπτει μιὰ συντηρητικὴ ἄποψη: Ἂν ἡ ὁλοκλήρωση ἔγινε στὴν ἀρχή, πρέπει νὰ αἰτιολογήσουμε, μὲ κάθε τίμημα, τὸν κόσμο ἔτσι ὅπως εἶναι. Ὅμως ἐμεῖς δὲν προερχόμαστε ἀπὸ αὐτὴν τὴν βάρβαρη θεολογία, ποὺ αἰτιολογεῖ τὴν δίχως πραγματικὰ ὀνόματα ὠμότητα. Τίποτε δὲν ἐξηγεῖ καλύτερα, ἀπὸ μιὰ λαϊκὴ παροιμία: «Ὁ Θεὸς» ἔκανε πρῶτα τὸν ἑαυτό του καὶ μετὰ ἐμᾶς. Ἔτσι βρισκόμαστε παραγκωνισμένοι». Ἀπαντῶ: «Ὄχι. Ὁ Θεὸς δὲν ἔκανε πρῶτα τὸν ἑαυτό του γιὰ νὰ μᾶς κάνη μετὰ ἐμᾶς. Ἔγινε ἄνθρωπος μονομιᾶς».

Νὰ μὴν κάνης κυρίαρχο καὶ ἕναν, αὐτὸ εἶναι ἡ δημιουργικὴ πράξη. Ποτὲ ἕνας δημιουργὸς δὲν κυριαρχεῖ καὶ δὲν φτύνει τὸ ἔργο του, βρίσκεται σὲ στενὴ σχέση μ' αὐτό, εἶναι σῶμα τοῦ ἔργου του. Καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, ὁ κόσμος δημιουργήθηκε ἀπὸ τὸ ἀνθρώπινο πάθος τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν στοιχειώδη, πρωτόγονη δύναμη ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὶς ρίζες. Ἀλλά, ἀπὸ τὸν δημιουργὸ ποὺ ἐρᾶ μὲ τὸ ἔργο, περνώντας μέσα ἀπὸ μιὰ μᾶζα καταπιεσμένων στὶς χειρονομίες τῆς λύτρωσης.

Καὶ μόνο ἡ διάνοια ἑνὸς Κάρλ Μάρξ μπόρεσε νὰ δεῖ σὲ ποιὸ σημεῖο ὁ κόσμος μας δὲν ἦταν δημιουργημένος καὶ πώς, ἀντίθετα, εἶναι τὸ ἀντίθετο τῆς δημιουργίας: Ἕνα ἀσυλλόγιστο σύμπαν, δοσμένο στὴν οἰκονομία, ὅπου ἡ ἀξία τῶν ἀνταλλαγῶν παραλύει, βασανίζει, ὁδηγεῖ στὴν ἀσφυξία κάθε πρᾶγμα καὶ βάζει ζωντανὴ τὴν ἀξία τῆς χρήσης. Τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι, ἄρα, τὸ ἀσυμβίβαστο τοῦ ἀθεϊσμοῦ καὶ τῆς πίστης, ἀλλὰ ἐκεῖνο ἑνὸς ἄλλου ἀσυμβίβαστου. Ἐκεῖνο τῆς μάζας τῶν ἀνθρώπων κατ' εἰκόνα καὶ δημιουργικὴ ὁμοίωση τοῦ Δημιουργοῦ. Ἄρα εἶναι καὶ οἱ ἴδιοι δημιουργοί, θεοὶ σὲ δύναμη — καὶ σὲ χρῆμα. Καὶ σ' αὐτὴν τὴν ἔννοια, τὸ «κεφάλαιο» τοῦ Μάρξ εἶναι τὸ μοναδικὸ σύγχρονο σοβαρὸ σχόλιο μιᾶς κεντρικῆς καὶ πολὺ λίγο γνωστῆς, ρήσης τοῦ εὐαγγελίου: «Κανένας δὲν μπορεῖ νὰ ὑπηρετεῖ δύο ἀφέντες. Τὸν Θεὸ (ποὺ στὰ ἑλληνικὰ σημαίνει τὸν Ὁραματιστὴ) καὶ τὸ χρῆμα». Εἶναι ἀδύνατο νὰ παίζει κανεὶς σὲ δύο ταμπλώ: Ἂν ἀφιερωθεῖ στὸ ἕνα, περιφρονεῖ τὸ ἄλλο. Ὁ Μάρξ ἀρνεῖται νὰ δεῖ τὸν Θεὸ ἐκεῖ ποὺ τὸν τοποθετοῦν οἱ σκοτεινὲς δυνάμεις, ποὺ ὑποστηρίζουν ἕναν «ἀντι-δημιουργικὸ» κόσμο μὲ τὴν μορφὴ τοῦ κεφαλαίου. Ἂν αὐτὸ σημαίνει νὰ εἶσαι ἄθεος, εἶμαι μὲ τὸν Μάρξ, ποὺ ἀναπροσάρμοσε τὸ εὐαγγέλιο.

Ἀντιτίθεμαι ὅτι ὁ κόσμος ὑπάρχει πάντα μὲ τὴν μορφὴ τῆς ἀγορᾶς, ἄρα τῆς ζούγκλας. Οἱ ἴδιοι οἱ μαρξιστὲς ἔχουν κατὰ τὸ μεγαλύτερό τους μέρος, ὑποχωρήσει μπρὸς στὴν δύναμη τοῦ καπιταλισμοῦ ποὺ τὴν παραλύει Καὶ δίχως νὰ τὸν χτυπήσουν στὴν ρίζα του προσπαθοῦν νὰ ἀναφανοῦν. Ὑπάρχει ἕνα σημεῖο ὅπου τὸ μόνιμο Συμβούλιο τῆς γαλλικῆς Ἐπισκοπῆς ἀποκαλύπτει τὴν ἐξάρτησή του σὲ μιὰ πλειοψηφία ποὺ ἐπιμένει νὰ παραμείνει πλειοψηφία. Καὶ αὐτὰ στὶς παραμονὲς τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν: Ἡ ὑπόδειξη τοῦ κινδύνου ποὺ ὑπάρχει γιὰ τὴν ἰδιοκτησία τῶν ἐργατῶν.... «Αὐτὴ ἡ ὁλικὴ σύλληψη τῆς Ἱστορίας (ἐκείνη τοῦ Μάρξ) ἔγινε ἀπὸ τὴν ἐπαναστατικὴ πρακτικὴ τοῦ προλεταριάτου καὶ ἀπὸ τὰ εἰδικὰ τους συμφέροντα.... Τὸ νὰ ὀργανωθεῖ αὐτὴ ἡ προλεταριακὴ ἄποψη τοῦ κόσμου σὲ κυρίαρχη θέση εἶναι σὰν νὰ ἀποκλείουμε τὶς ἄλλες κοινωνικὲς κατηγορίες....».

Ἔτσι, οὔτε μιὰ λέξη γιὰ τὴν δικτατορία τῆς ἀστικῆς τάξης, ποὺ ὀργανώνει τὴν καταλήστευση τῶν λαῶν, οἱ ὁποῖοι συστηματικὰ πεινοῦν. Ὁ μόνος σοβαρὸς κίνδυνος, ποὺ μετρᾶ γιὰ μᾶς, εἶναι ἡ μονοπώληση τῶν ἐργατῶν. Γνωρίζουμε αὐτὴν τὴν γλῶσσα, ποὺ δὲν διαφέρει σὲ τίποτα ἀπὸ ἐκείνη τοῦ πρωθιερέα τοῦ Ἐκὸν καὶ ἀπὸ τὴν συμβιβαστικὴ θέση, ἀπέναντι στὸν πάπα. Αὐτὴ ἡ γλῶσσα εἶναι ἐκείνη τοῦ μεγάλου φόβου αὐτῶν ποὺ σκέπτονται ὀρθά, παθιασμένοι ἀπὸ τὴν ὑπόσχεση: «Εἶναι πιὸ εὔκολο νὰ περάσει μία κάμηλος τὴν τρύπα μιᾶς βελόνας, παρὰ νὰ εἰσέλθουν οἱ πλούσιοι στὸ βασίλειο τῶν οὐρανῶν. Γιατὶ μακάριοι οἱ φτωχοί, τὸ βασίλειο τῶν οὐρανῶν σᾶς ἀνήκει».

ΔΙΑΦΗΜΙΣΘΗΤΕ
ΜΕ ΑΤΖΕΝΤΕΣ 1978
Χ. & Ι. ΚΑΓΙΑΦΑ
ΕΡΜΟΥ 14—ΠΑΤΡΑΙ
ποὺ ἤδη ἐκυκλοφόρησαν.
Διαφημιζόμενοι μὲ τὶς ἀτζέντες Χ. & Ι. ΚΑΓΙΑΦΑ ἐξυπηρετεῖσθε, ἀλλὰ καὶ προσφέρετε χρήσιμο ΔΩΡΟ στοὺς πελάτες σας τὴν Πρωτοχρονιά.
ΤΗΛΕΦ. 276-021

Η ΑΓΟΡΑ ΜΙΑΣ ΣΥΣΚΕΥΗΣ ΕΙΝΑΙ ΕΥΚΟΛΗ
Η ΣΥΝΤΗΡΗΣΙΣ ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΚΟΛΗ.....
Γιατί ή συντήρησις σιγουρεύει την άγορά. ΓΙΑΥΤΟ ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ.
Ξέρετε ότι όποια συσκευή κι άν άγοράσετε κάποια μέρα θά σάς είναι άχρηστη άν δέν υπάρχουν ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΝ ΚΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ;
ΕΜΕΙΣ ΣΙΓΟΥΡΕΥΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ
γιατί μέ την φροντίδα μας θά την χαρήτε έσείς, θά την πάρουν τά παιδιά σας, θά την βρούν καί τά έγγόνια σας.
ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΙ-ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο.Ε.
Μαιζώνος 58 ΤΗΛ. 279.251 SERVICE 271.419 -ΠΑΤΡΑΙ-
Πρώτοι στις πωλήσεις, πάντα πρώτοι στη τεχνική έξυπηρέτηση, και μη ξεχνάτε ότι: ΕΜΕΙΣ ΕΧΟΥΜΕ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ